

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/92/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217384
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217384.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 5, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobný návrh **z a m i e t a** .

Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a** .

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením č. 9C/92/2012-8 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 9C/92/2012, 9C/125/2012, 9C/148/2012, 9C/1449/2012, 9C/162/2012, 9C/163/2012, 9C/178/2012, 9C/183/2012, 9C/205/2012, 9C/215/2012, 9C/223/2012, 9C/251/2012, 9C/258/2012, 9C/274/2012, 9C/286/2012, 9C/292/2012, 9C/298/2012, 9C/301/2012, 9C/311/2012, 9C/317/2012 a 9C/328/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 9C/92/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy,

aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezodpovedateľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu "žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť "nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 20.6.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov konania zachovaná. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/45/2012 zo dňa 22.10.2012. Vzhľadom na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením č. 9C/92/2012-78 zo dňa 8.7.2013 nepovažoval uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania poukazujúc na § 119 O.s.p. a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v oboznámených exekučných veciach boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu resp. notárske zápisnice. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol súdnym exekútorom predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a v niektorých prípadoch aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorých podkladov bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené skutočnosti t.j. obsah listín, s ktorými sa súd oboznámil, ale aj jednotlivé rozhodnutia nachádzajúce sa v nižšie uvedených exekučných spisov musia byť známe aj žalobcovi, keďže pokiaľ sa týka úverových zmlúv bol jednou zo zmluvných strán, pokiaľ sa týka rozhodcovských rozsudkov, bol účastníkom týchto konaní a napokon bol aj účastníkom exekučných konaní a teda všetky rozhodnutia exekučného súdu boli doručované žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu v týchto exekučných konaniach.

Z uznesenia sp. zn. 11Er/521/2011-13 zo dňa 20.9.2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/92/2012) bolo zistené, že dňa 3.8.2011 bola doručená tunajšiemu súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného proti povinnému I. L. pre vymoženie 724,96 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06267/09 zo dňa 23.7.2009. Dňa 11.8.2011 si súd vyžiadal správu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves o tom, či povinný je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Vyššie uvedeným uznesením súd čiastočne zamietol žiadosť súdneho exekútora a to v časti istiny 318,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 26.1.2009 do zaplatenia a v časti istiny 7,96 eur. Taktiež bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na vymoženie časti úroku z omeškania nad 10 % ročne zo sumy 398,34 eur od 26.1.2009 do zaplatenia. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.10.2011 a uznesením zo dňa 7.11.2011 súd exekučné konanie čiastočne zastavil. Exekučné konanie bolo tunajším súdom uznesením zo dňa 27.6.2013 zastavené z dôvodu úmrtia povinného.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/11/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/125/2012) bolo zistené, že dňa 15.12.2008 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému K. B. pre vymoženie 1 112,93 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08322/08 zo dňa 2.9.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 9.1.2009. Tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 19.1.2009.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/159/2007 (pripojeného k sp. zn. 9C/148/2012) v konaní vedenom proti povinnému Ž. B. pre vymoženie istiny 546,37 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 6062/06 zo dňa 1.12.2006 bolo zistené, že návrh na vykonanie exekúcie bol u súdneho exekútora podaný oprávneným dňa 12.3.2007 a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 23.3.2007. Dňa 3.4.2007 bolo súdom vydané poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora Ing. Radoslava Kešľačka. Dňa

6.10.2010 bol na tunajšom súde podaný návrh zo strany oprávneného na zmenu súdneho exekútora, ktorou žiadal poveriť vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 18.10.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie a dňa 1.12.2010 v rámci urgencie o vyjadrenie požiadal exekútora o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Súdny exekútor doručil súhlasné vyjadrenie súdu dňa 2.12.2010 bez vyčíslenia trov exekúcie. Preto bol súdom opätovne urgovaný dňa 20.12.2010. Exekučný spis bol súdu doručený dňa 3.2.2011. Uznesením zo dňa 10.2.2011 súd exekúciu čiastočne zastavil a zároveň vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12Er/155/2004 (pripojeného k sp. zn. 9C/149/2012) súd zistil, že dňa 8.10.2004 bola na tunajšom súde podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného doručený súdnemu exekútorovi dňa 4.10.2004 proti povinnému Z. M. pre vymoženie 209,79 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - notárskej zápisnice č. N 725/2004, NZ 58811/2004 zo dňa 18.7.2004. Dňa 22.11.2010 bol zo strany oprávneného podaný návrh na zmenu súdneho exekútora, ktorou žiadal poveriť vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 7.12.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu, na ktorú reagoval súdny exekútor dňa 20.12.2010. Uznesením zo dňa 7.2.2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Zároveň zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach pod č. 13CoE/76/2011-31 dňa 30.6.2011 tak, že uznesenie tunajšieho súdu potvrdil vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie a zároveň odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/19/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/162/2012) bolo zistené, že dňa 30.11.2010 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému L. P. pre vymoženie 693,60 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08114/10 zo dňa 14.9.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 17.1.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 20.3.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu nebolo podané odvolanie a tak uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 18.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.3.2011 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/795/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/163/2012) bolo zistené, že dňa 12.10.2009 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému B. M. pre vymoženie 778,67 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 12821/09 zo dňa 28.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 4.11.2009. Tunajší súd vyzval súdneho exekútora dňa 12.11.2009 na predloženie úverovej zmluvy, odpoveď bez predloženia zmluvy bola súdu doručená dňa 30.11.2009. Uznesením zo dňa 26.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd zamietol. Proti uzneseniu bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach pod sp. zn. 3CoE/179/2010-23 dňa 17.5.2010 tak, že uznesenie tunajšieho súdu potvrdil a toto nadobudlo právoplatnosť dňa 21.6.2010. Tunajší súd uznesením zo dňa 29.7.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.8.2010 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/143/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/178/2012) bolo zistené, že dňa 22.2.2011 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému U.Á. Z. pre vymoženie 7 323,82 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11854/10 zo dňa 8.12.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 16.3.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 21.3.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu nebolo podané odvolanie a tak uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.4.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 18.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.4.2011 exekučné konanie zastavil.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/597/2009-15 (pripojeného k sp. zn. 9C/183/2012) zo dňa 24.2.2010 bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 18.9.2009. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Jozefovi Bačovi pre vymoženie 842,43 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03820/09 zo dňa 3.6.2009. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia bolo podané o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach dňa 22.9.2010 tak, že uznesenie tunajšieho súdu zrušil. Následne dňa 30.11.2010 bolo tunajším súdom vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/132/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/205/2012) bolo zistené, že dňa 23.2.2011 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. F. pre vymoženie 977,87 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11967/10 zo dňa 14.12.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 11.3.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 16.3.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu nebolo podané odvolanie a nadobudlo právoplatnosť dňa 12.4.2011. Tunajší súd uznesením zo dňa 18.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.4.2011 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/523/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/215/2012) bolo zistené, že dňa 24.7.2009 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému V. V. pre vymoženie 749,77 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03031/09 zo dňa 9.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 26.8.2009. Tunajší súd vyzval súdneho exekútora dňa 2.9.2009 na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 22.9.2009 súdny exekútor oznámil súdu postúpenie uvedenej žiadosti oprávnenému. Tunajší súd urgoval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy dňa 16.10.2009, na základe čoho oprávnený doručil dňa 30.10.2009 súdu žiadosť o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy. Podaním zo dňa 23.11.2009 bolo oprávnenému súdom oznámené, že súd rozhodne o žiadosti súdneho exekútora až po predložení úverovej zmluvy. Táto bola súdu predložená až dňa 13.1.2010. Uznesením zo dňa 27.1.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.2.2010, súd exekučné konanie zastavil.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/288/2009-14 zo dňa 24.2.2010 (pripojeného k sp. zn. 9C/223/2012) bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná dňa 25.5.2009 na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému R. B. pre vymoženie 140,39 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09413/08 zo dňa 31.10.2008. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd dňa 21.6.2010 tak, že uznesenie tunajšieho súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením zo dňa 5.8.2010 exekučné konanie zastavil.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/458/2009-15 (pripojeného k sp. zn. 9C/251/2012) zo dňa 5.2.2010 bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 6.8.2009. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému V.W. P. pre vymoženie 231,92 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02129/09 zo dňa 26.5.2009. Pred rozhodnutím o zamietnutí žiadosti tunajší súd výzvou zo dňa 14.8.2009 žiadal súdneho exekútora o predloženie úverovej zmluvy, na základe ktorej bolo rozhodnuté exekučným titulom, dňa 16.10.2009 urgoval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a dňa 23.11.2009 oznámil oprávnenému, že o žiadosti súdneho exekútora rozhodne až po doručení uvedenej zmluvy. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia odvolanie bolo podané, odvolací súd rozhodnutím zo dňa 30.4.2010 uznesenie tunajšieho súdu potvrdil a preto uznesením zo dňa 5.8.2010 bolo exekučné konanie tunajším súdom zastavené.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/7/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/258/2012) bolo zistené, že dňa 7.12.2008 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. Z. pre vymoženie 147,38 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08171/08 zo dňa 28.8.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 9.1.2009. Tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 19.1.2009.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/390/2010 (pripojeného k sp. zn. 9C/274/2012) bolo zistené, že dňa 19.5.2010 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Ž. Š. pre vymoženie 86,30 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02311/10 zo dňa 16.4.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 24.6.2010. Dňa 8.7.2010 súd vyžiadal správu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves o tom, či povinná je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Odpoveď bola súdu doručená dňa 19.7.2010. Tunajší súd uznesením zo dňa 4.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.8.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Odvolacie konanie bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1CoE/60/2010 zo dňa 28.3.2011 zastavené v dôsledku späťvzatia odvolania. Tunajší súd uznesením zo dňa 19.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.6.2011 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/14/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/292/2012) bolo zistené, že dňa 17.12.2008 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému U.Á. I. pre vymoženie 922,79 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09811/08 zo dňa 7.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 9.1.2009. Tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 20.1.2009.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/594/2008 (pripojeného k sp. zn. 9C/298/2012) bolo zistené, že dňa 29.10.2008 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému L. Š. pre vymoženie 94,93 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07508/08 zo dňa 5.8.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 18.11.2008. Tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 2.12.2008.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3Er/201/2004 (pripojeného k sp. zn. 9C/301/2012) súd zistil, že dňa 8.12.2004 bola na tunajšom súde podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného doručený súdnemu exekútorovi dňa 26.11.2004 proti povinnému E. M. pre vymoženie 298,75 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - notárskej zápisnice č. N 2585/2004, NZ 69546/2004 zo dňa 12.9.2004. Dňa 22.11.2010 bol zo strany oprávneného podaný návrh na zmenu súdneho exekútora, ktorou žiadal poveriť vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 7.10.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu, na ktorú reagoval súdny exekútor dňa 23.12.2010. Uznesením zo dňa 3.3.2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Zároveň zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach pod č. 12CoE/108/2011-35 dňa 21.7.2011 tak, že uznesenie tunajšieho súdu potvrdil vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie a zároveň odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/522/2009-15 (pripojeného k sp. zn. 9C/311/2012) zo dňa 5.2.2010 bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému F. P. pre vymoženie 332,60 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04687/09 zo dňa 3.6.2009. Pred rozhodnutím o zamietnutí žiadosti tunajší súd výzvou zo dňa 2.9.2009 žiadal súdneho exekútora o predloženie úverovej zmluvy, na základe ktorej bolo rozhodnuté exekučným titulom, dňa 16.10.2009 urgoval oprávneného predloženie zmluvy a následne dňa 19.11.2009 oznámil oprávnenému, že o žiadosti súdneho exekútora

rozhodne až po doručení uvedenej zmluvy. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia odvolanie bolo podané, odvolací súd rozhodnutím zo dňa 21.5.2010 uznesenie tunajšieho súdu potvrdil a preto uznesením zo dňa 2.8.2010 bolo exekučné konanie tunajším súdom zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/17/2004 (pripojeného k sp. zn. 9C/317/2012) súd zistil, že dňa 6.2.2004 bola na tunajšom súde podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného doručený súdnemu exekútorovi dňa 28.1.2004 proti povinnému P. L. pre vymoženie 158,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - notárskej zápisnice č. N 4323/2003, NZ 99931/2003 zo dňa 31.10.2003. Dňa 5.10.2010 bol zo strany oprávneného podaný návrh na zmenu súdneho exekútora, ktorou žiadal poveriť vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 20.10.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, odpoveď bola doručená súdu dňa 8.11.2010. 19.11.2010 bol vyzvaný oprávnený na oznámenie aká časť pohľadávky bola od povinného vymožená, odpoveď bola urgovaná dňa 13.1.2011. Dňa 1.2.2011 vyzval súd súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Ten bol súdu doručený dňa 11.2.2011, následne dňa 28.2.2011 bol exekútor vyzvaný na upresnenie vyčíslených trov exekúcie, na čo odpovedal podaním doručeným súdu dňa 14.3.2011. Uznesením zo dňa 6.4.2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Zároveň zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach pod č. 2CoE/139/2011-49 dňa 30.1.2012 tak, že uznesenie tunajšieho súdu potvrdil vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie a zároveň odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/40/2005 (pripojeného k sp. zn. 9C/286/2012) súd zistil, že dňa 16.2.2005 bola na tunajšom súde podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného doručený súdnemu exekútorovi dňa 3.2.2005 proti povinnému U. K. pre vymoženie 622,72 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - notárskej zápisnice č. N 3442/2004, NZ 76202/2004 zo dňa 16.10.2004. Dňa 22.11.2010 bol zo strany oprávneného podaný návrh na zmenu súdneho exekútora, ktorou žiadal poveriť vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 7.12.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu, na ktorú reagoval súdny exekútor dňa 27.12.2010. Uznesením zo dňa 17.2.2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Zároveň zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach pod č. 2CoE/73/2011-32 dňa 28.9.2011 tak, že uznesenie tunajšieho súdu potvrdil vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie a zároveň odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/523/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/328/2012) bolo zistené, že dňa 24.7.2009 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému V.Ž. V. pre vymoženie 749,77 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03031/09 zo dňa 9.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 26.8.2009. Tunajší súd vyzval súdneho exekútora dňa 2.9.2009 na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 22.9.2009 súdny exekútor oznámil súdu postúpenie uvedenej žiadosti oprávnenému. Tunajší súd urgoval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy dňa 16.10.2009, na základe čoho oprávnený doručil dňa 30.10.2009 súdu žiadosť o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy. Podaním zo dňa 23.11.2009 bolo oprávnenému súdom oznámené, že súd rozhodne o žiadosti súdneho exekútora až po predložení úverovej zmluvy. Táto bola súdu predložená až dňa 13.1.2010. Uznesením zo dňa 27.1.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.2.2010, súd exekučné konanie zastavil.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu aj vo vyššie uvedených exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá len jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená

nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur,
  - náklady na tlač 5,31 eur
  - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
  - náklady na poštovné 3,01 eur,
  - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 eur,
  - náklady na tlač 5,31 eur
  - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
  - náklady na poštovné 3,01 eur,
  - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 31,68 eur.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podaním zo dňa 13.6.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu a to z tých istých dôvodov ako v podaní zo dňa 10.5.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení, nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/45/2012 zo dňa 22.10.2012. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/45/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Okrem toho súd poukazuje na to, že Ústavný súd SR rozhodol o sťažnosti žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/45/2012-16 zo dňa

22.10.2012 a to uznesením sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, ktorú sťažnosť odmietol pre nedostatok svojej právomoci na preskúmanie sťažnosti.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

- a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
- b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
- c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. Preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 9C/162/2012 (11Er/19/2011), 9C/163/2012 (11Er/795/2009), 9C/178/2012 (11Er/143/2011), 9C/205/2012 (11Er/132/2011), 9C/215/2012 (11Er/523/2009) a 9C/223/2012 (11Er/288/2009) (žaloby označené žalobcom ako ISTINA RS) žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 9C/92/2012 (11Er/521/2011), 9C/251/2012 (11Er/458/2009), 9C/274/2012 (11Er/390/2010), 9C/311/2012 (11Er/522/2009) a 9C/328/2012 (11Er/523/2009) (žaloby označené žalobcom ako NZP) v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo vo vyššie uvedených exekučných veciach rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným až v roku 2010 resp. 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnomu zástupcovi oprávneného. Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach pôvodne vedených pod sp. zn. 9C/125/2012 (11Er/11/2009), 9C/183/2012 (11Er/597/2009), 9C/258/2012 (11Er/7/2009), 9C/292/2012 (11Er/14/2009) a 9C/298/2012 (11Er/594/2008) (žaloby označené žalobcom ako NP), v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote súd uvádza, že v uvedených konaniach okrem konania sp. zn. 11Er 597/2009 (9C/183/2012) bolo poverenie na vykonanie exekúcie vydané dňa 2.12.2008, 19.1.2009 a 20.1.2009. Návrh na začatie konania bol zo strany žalobcu podaný dňa 27.9.2012 t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach sp. zn. 9C/148/2012 (11Er/159/2007), 9C/149/2012 (11Er/155/2004), 9C/301/2012 (3Er/201/2004), 9C/317/2012 (11Er/17/2004) a 9C/286/2012 (11Er/40/2005) (žaloby označené žalobcom ako ZE) premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutí exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi. V uvedených veciach bolo o návrhoch na zmenu súdneho exekútora rozhodnuté tunajším súdom v roku 2011 a teda žalobné návrhy v týchto prípadoch boli podané včas.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a nepretržitý.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok

za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 9C/92/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS)
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 9C/162/2012 (11Er/19/2011), 9C/163/2012 (11Er/795/2009), 9C/178/2012 (11Er/143/2011), 9C/205/2012 (11Er/132/2011), 9C/215/2012 (11Er/523/2009) a 9C/223/2012 (11Er/288/2009) žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť takýto rozsudok prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal nie len oprávnenie, ale aj povinnosť preskúmať exekučný titul - rozhodcovský rozsudok súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Nezákonným rozhodnutím je akékoľvek rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom

štátu, ale aj medzinárodnými zmluvami, ktorými je štát viazaný. Otázka nezákonnosti rozhodnutia nemôže byť riešená ako predbežná otázka v konaní o náhradu škody. O nezákonnosti rozhodnutia musí byť rozhodnuté príslušným súdom, ktorý rozhodnutie zruší alebo zmení a takéto rozhodnutie je pre rozhodovanie v konaní o náhrade škody záväzná. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený využil len v jednom z vyššie uvedených exekučných konaní svoje právo na podanie odvolania proti rozhodnutiam o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to v exekučnom konaní sp. zn. 11Er/795/2009 (9C/163/2012), kde rozhodnutie tunajšieho súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie odvolacím súdom bolo potvrdené.

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 9C/92/2012 (11Er/521/2011), 9C/251/2012 (11Er/458/2009), 9C/274/2012 (11Er/390/2010), 9C/311/2012 (11Er/522/2009) a 9C/328/2012 (11Er/523/2009). Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že k zamietnutiu žiadosti došlo po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu. V prípade exekučného konania sp. zn. 11Er/521/2011 (9C/92/2012) žiadosť súdneho exekútora bola podaná na tunajšom súde dňa 3.8.2011, rozhodnuté bolo dňa 20.9.2011, v konaní sp. zn. 11Er/458/2009 (9C/251/2012) žiadosť podaná dňa 6.8.2009, rozhodnuté bolo dňa 5.2.2010, v konaní sp. zn. 11Er/390/2010 (9C/274/2012) žiadosť bola podaná dňa 24.6.2010, rozhodnuté bolo dňa 4.8.2010, v exekučnom konaní sp. zn. 11Er/522/2009 (9C/311/2012) žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 26.8.2009 a rozhodnuté o nej bolo dňa 5.2.2010 a v exekučnom konaní sp. zn. 11Er/523/2009 (9C/328/2012) žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 26.8.2009 a rozhodnuté o nej bolo dňa 27.1.2010. Vo všetkých uvedených exekučných konaniach súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady od súdneho exekútora resp. oprávneného, ktoré museli byť súdom aj urgované a ktorých vyžiadanie a posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. Súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde bolo potrebné, aby sa súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, pred rozhodnutím zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu resp. zmenkami a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul. Uvedené teda okrem ustanovení Exekučného poriadku, bolo potrebné posúdiť aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Tu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. I. ÚS 476/2012 v zmysle ktorého, nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Podľa oboznámených Spr. tunajšieho súdu č. 34/2010, č. 22/2010 a č. 12/2011 a odpovedi na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu uvádzané ním v návrhu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na

prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom a teda ani v exekučnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pôvodne pod sp. zn. 9C/125/2012 (11Er/11/2009), 9C/183/2012 (11Er/597/2009), 9C/258/2012 (11Er/7/2009), 9C/292/2012 (11Er/14/2009) a 9C/298/2012 (11Er/594/2008), žalobca v týchto namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP). Z oboznámených exekučných spisov okrem spisu sp. zn. 11Er/597/2009 (9C/183/2012) bolo zistené, že poverenia na vykonanie exekúcie boli tunajším súdom vydané v 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti o udelenie poverenia súdneho exekútora súdu. V konaní sp. zn. 11Er/597/2009 bolo poverenie vydané potom, čo tunajší súd najprv žiadosť o vydanie poverenia zamietol a odvolací súd toto rozhodnutie zrušil.

Vo veciach pôvodne vedených pod č. 9C/148/2012 (11Er/159/2007), 9C/149/2012 (11Er/155/2004), 9C/301/2012 (3Er/201/2004), 9C/317/2012 (11Er/17/2004) a 9C/286/2012 (11Er/40/2005) k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo podľa žalobcu dôjsť tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE). Z oboznámených exekučných spisov bolo zistené, že v každej z pripojených exekučných vecí po podaní návrhu na zmenu exekútora bola exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o predloženie exekučného spisu. Súd ešte pred rozhodnutím o zmene súdneho exekútora posudzoval, či vo veci nie je dôvodné zastavenie exekúcie, keďže v prípade úplného zastavenia exekúcie o tomto návrhu by už nebolo účinné rozhodnúť. Pokiaľ by exekučný súd návrhu oprávneného o zmenu súdneho exekútora vyhovel a následne, po právoplatnosti tohto uznesenia, rozhodol o zastavení danej exekúcie, daný postup by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

Vzhľadom k tomu, že exekučné konanie sp. zn. 11Er/155/2004 sa začalo dňa 4.10.2004, konanie sp. zn. 3Er/201/2004 dňa 26.11.2004, konanie sp. zn. 11Er/17/2004 dňa 28.1.2004 a konanie sp. zn. 11Er/40/2005 dňa 3.2.2005 je potrebné aplikovať na dané veci ustanovenie § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.8.2005, podľa ktorého ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Vyššie uvedená právna norma neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, k tomuto došlo až s účinnosťou od 1.9.2005. S poukazom na ustanovenie § 238 ods.1 zákona č. 233/1995 Z. z. konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005, ak ods. 2 neustanovuje inak. Ustanovenie § 238 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 01.09.2005, avšak s výnimkou ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Poukazujúc na vyššie uvedené súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutia exekučného súdu.

V ďalšom súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytykaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní

resp. návrhoch na zmenu súdneho exekútora. Pokiaľ sa týka sťažnosti podaných žalobcom na prietahy v exekučných konaniach všetky sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu bol predložený listinný dôkaz - znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom. Z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný prvý z predpokladov priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v exekučných veciach, súd už z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal ďalšie dokazovanie na preukázanie škody a nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca si žalobca v konaní uplatnil.

Žalobca vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitimným rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitimný rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitimného rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 24.1.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísliła a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.